

Posudek vedoucí bakalářské práce

Dominika Hajdy: *Pohled druhého jako transcendence mojí svobody*

Autor bakalářské práce se zamýšlí nad tezemi J.- P. Sartra, který chápe člověka jako svobodu, ptá se, co náleží k této svobodě, a co je pro člověka v tomto chápání určující. Na tyto otázky se pokouší odpovědět rozbořením klíčových fenoménů jako je svoboda, odpovědnost, úzkost v textech *Bytí a nicota* z roku 1943 a slavné přednášky *Existencialismus je humanismus*. Celá práce směřuje k otázce: jakým způsobem ovlivňuje a zasahuje druhé vědomí do mého bytí, do mé svobody? Obě části své práce spojuje v hypotéze, že pohled druhého, existence druhého vědomí, je transcendence mojí svobody. Cílem práce je tedy problematizovat Sartrovu tezi „člověk je svoboda“ ve vztahu k jeho pojetí druhého, v kontextu jeho intersubjektivitu.

Práce je psaná přehledně a systematicky, s jasnou představou, kam chce autor dojít a co chce ukázat, ale místy (v druhé půlce práce) se autor zamotává do vlastních, příliš komplikovaných formulací, takže se ztrácí i čtenář. K práci nemám žádné větší výhrady, naopak bych chtěla studenta pochválit za intenzivní práci, a zájem o téma i v seminářích, položila bych jen dotaz k diskusi: situovanost zahrnuje druhého („Toto být-viděn-jiným je pravdou mého vidění-toho-druhého.“ str. 46), druhý svou existencí „mění moje možnosti“, v jakém smyslu moje (!) možnosti, a jsou tedy ještě pouze moje? Je u Sartra tato možnost přivlastňování neproblematická, nebo jak ji vidíte Vy? (viz příklad toho, jak se v přítomnosti druhého rozplývá můj svět, str. 48)?

Navrhuji hodnocení výborně.

V Praze 30.9.

Mgr., Taťána Petříčková, PhD.

V Praze 26.8. 2022

Mgr. Taťána Petříčková, PhD.